

Dóttir M.A. Jacobsen um bókina:

Pápi var lítillátin, men hann hevði verið glaður

– Men bókin er ikki alt, sum pápi legði úr hondum, sigur Elspa Hardlei. Jóhannes Enni, sum hevur savnað tilfarið, sigur: » Hann var ein stovnur fyri seg, ein stimbrari og tí hevur verið hugaligt at arbeiðt við tí, sum hann hevur lagt úr hondum,«

Tað er altíð høgtíðsdámar yvir, tá forlagið Fannir gevur nýggja bók út og soleiðis var eisini seinnapartin hós-dagin, tá bókin við tilfarið hjá og um M.A. Jacobsen, varð givin út. Í hugnaligu stovuni í Bóndabrekku 11, har veggirnir eru mettaðir av list og bókum, var samkoma. Har sótu rithøvundar, umboð fyri forløg og prentsmiðjur og onnur, sum hava við bókaútgávu at gera.

Høvuðspersónurin hendan dagin, nú forlagið Fannir gav bók nummar seksti út, var Jóhannes Enni, sum seinastu trí árin hevur lisið og granskað tað, sum stóri bókmentastimbrarin M.A. Jacobsen legði úr hondum.

Nú doyði hann í ófriðarárinum 1940, so yngri ættarliðið, undirritaði íroknaður átti ikki samtiðina tilfelags við henda mann. Men vit verða mint á hann hvørja ferð skrivandi fólk verða heiðrað við M.A. Jacobsen virðislenini.

Maðurin má verða nakað, tá eitt av okkara størstu skaldum, Janus, kann fáa slíkan íblástur við deyða hans. Janus yrkti:

*So náddu fram, tey dæpru
bóð,
sum ond yvir myrknandi
aldu,
tey søgdu, mót vestri vart tú
á flog,
og ikki meir hjá okkum
dvaldi.*

*Bjart var títt skygni og
skarpt títt vit,
sterkur tú tókst í sessi,
smøggliga komu so bóðini:
flý,
klókkurnar ringja til messu.*

*Maður kemur í mansins stað,
so mannaættin seg seggar -
ofta tá kom tað fyrri ein dag,
at eftirmenn royndust
skuggar.*

*Har ljós brenna fá undir
lágari lon,
sæst gjølla, tá eitt av teim
sloknar,
tá maður verður fúkadur fon,
hatt fáménta líðið hoknar.*

*Vinir vit vóru tey farnu ár -
vinir koma og fara -
ei semir monnum at fella tár,
tá ið tynnist í vinarskara.*

Hann var min fyrirmynd

Jóhannes Enni, lærari á Tvøroyri, hevur hugsað nógv um M.A. Jacobsen seinastu árin. Hann hevur javnan verið norðuri í Havn og sitið á bókasavninum, leitað og granskað.

– Starvsfólkini á bókasavninum hava verið til stóra hjálp, tað er ikki ov

nógv sagt, at eg fekk ta hjálp eg ynskti. M.A. Jacobsen var eisini endurstovnarin av føroyska bókasavninum og eisini her hevur hann gjørt sína ávirkan, sigur Jóhannes Enni.

Hvat fekk teg til at fara undir hesa bók?

– M.A. Jacobsen fekk nógv av skafti og nógv av hansara tilfari hevur ligið og savnað stov. Eg hugsaði at hetta átti at koma fleiri tilgøðar og nú er ein stórir partur, av tí hann fekk frá hondum, savnað í eini bók. Megnparturin av tí sum stendur í bókini hevur verið á prenti áður. Í bløðum og aðrastar við, sigur Jóhannes Enni.

– Men eg havi einki tikið við av hansara politiska virksemin. Og politikkur var ein fittur partur av hansara lívi. Hann sat sum borgarstjóri í Havn í mong ár og hann sat eisini á lögtingi, sigur Jóhannes Enni.

– M.A. Jacobsen var ein stovnur fyri seg í landinum og vit hava so nógv at takka honum fyri, sigur Jóhannes Enni.

Dótturin fegin

Dótturin hjá M.A. Jacobsen er Elspa Hardlei, ein kend handilskvinna í Havn. Hon var eisini á samkomuni, tá bókin varð útgivin. Elspa hevur hjálpt Jóhannes Enni við tilfari, og millum annað eigur hon fleiri myndir í bókini:

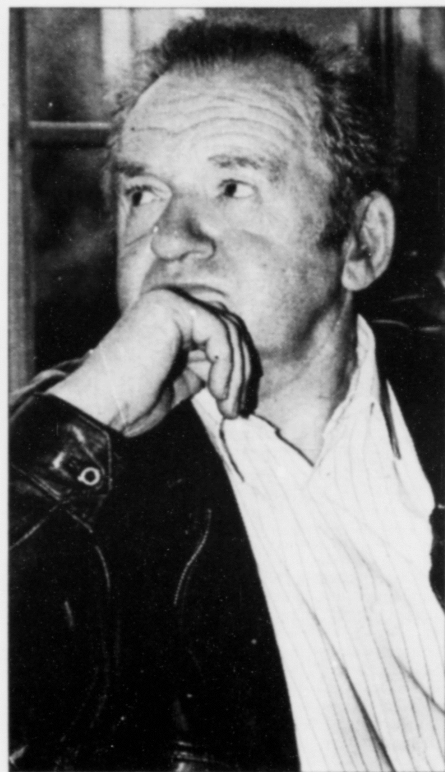
Hvat heldur tú pápi tít hevði sagt um rómán kring hann í dag?

– Pápi var ein beskeðin maður, men eg ivist ikki í, at hann hevði verið glaður, sigur Elspa.

– Men av góðum grund-

um, so minnst eg ikki so nógv til pápa mín. Eg var bert fyra og eitt hálvt ár, tá hann doyði. Tó haldi eg, at hann hevur uppiborið, at

Jóhannes Enni hevur seinastu trí árin sitið og savnað saman, rúgvusmikka skrivliga tilfarið, sum M.A. Jacobsen heldi úr hondum. Úrslitið er ein snotilig bók, sum kom út hós-dagin. Mynd: Kalmar

Arni Dahl er ein sannur knassi innan føroyska bókaútgávu. Saman við konuni og rithøvundanum Marionnu Debes Dahl, hevur hann givið seksti bókur út á forlagnum Fannir. Mynd: Kalmar

handan bók kemur út, sigur Elspa.

Barndomsheimið, har Mass Andrias býði saman við konuni og dóttirini er ikki til longur.

– Tað lá aftanfyrri Hotel Hafnia, har parkeringspláss er í dag. Einku sæst til húsið longur. Men træið í urtagarðinum stendur enn, sigur Elspa.

Bókin er útgivin í samband við at í fjór vóru fimmti ár ligin síðan M.A. Jacobsen doyði. Hann var føddur í Havn í 1891.

Sum ungur fór Mads niður at ganga í skúla og tók studentsprógv í 1910. Hann læs síðan stóðfrøði og náttúrufrøði við lærda háskúlan í Keypmannahavn.

Í 1919 heitti lögtingið á hann um at standa fyrri endurskipanini av Føroya Amts Bókasavni. Hann fór til Danmarkar og lærði seg bókasavnsarbeiði. Heimafurkomin arbeiðdi hann, restina av æviskeiðinum, sum landsbókavørður.

Bókin er ikki ein ævisøga, men, men tilfar, sum hann sjálvur hevur lagt úr hondum. Her eru hansara yrkingar, søgur, stuttisøgur, stubbar, týðingar og greinir um fjølmong evni. Umframt er tikið við ummæli, hann skrivaði sjálvur, og ummæli, sum aðrir hava skrivað um verk, sum hann legði úr hondum. Eisini eru minningarorð um mannin. Bókin er 293 síður til støddar. Hon fæst bara innbundin og kostar 270 krónur. Hestprent hevur staðið fyrri prentum-sitingini, bókin er prentað hjá Estru og Helge Justinussen hevur innbundið.

Justinus

Á samkomu, tá bókin um bókmentavirkið hjá M.A. Jacobsen, kom út hós-dagin. Mynd: Kalmar